Dosarul nr.4r-667/24
4-23104258-02-4r-09022024
Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Judecător Grigorii Cazacu

D E C I Z I E
În numele legii

29 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Ion Bulhac
Judecători: Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

examinînd în ședință publică, în ordine de recurs, fără prezența părților în proces, recursul declarat de către recurentul Mogîldea Mihail împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 noiembrie 2023, prin care a fost respinsă contestația depusă de către Mogîldea Mihail împotriva procesului-verbal privire la contravenție și deciziei de sancționate nr. MAI05939231 din 30.06.2023, întocmite în baza art.236 alin. (2) Cod contravențional.

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

La 30.06.2023 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie MAI05939231, în privinţa lui Mogîldea Mihail, privind săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravenţional, pentru faptul că, la data 30.06.2023 ora 08.19 în r-nul Cahul, s. Tretești. Aflîndu-se la volanul automobilului de model *****, cu n/î *****, a depășit limita de viteză cu 32km?h, avînd astfel 82 km/h prin localitate.

Prin decizia agentului constatator din 30.06.2023, Mogîldea Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției, prevăzute de art.236 alin. (2) Cod Contravențional al RM, și sancționat cu amendă în mărime de 20 unități convenționale, echivalentul a 1000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05939231 și decizia de sancționare din 30.06.2023, contravenientul Mogîldea Mihail a depus contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional al RM.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 noiembrie 2023, a fost respinsă ca neîntemeiată, contestaţia depusă de Mogîldea Mihail, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 30.06.2023, privind săvîrşirea contravenţiei, prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravenţional.

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 noiembrie 2023, recurentul Mogîldea Mihail a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii, cu dispunerea anulării procesului-verbal privire la contravenție și deciziei de sancționate nr. MAI05939231 din 30.06.2023.

În motivarea cererii de recurs, s-au invocat următoarele motive:

-- Cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți. Prezența agentului constatator la şedința de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Neprezentarea agentului constatator, legal citat, fără motive întemeiate şi fără înștiințarea prealabilă a instanței duce la încetarea procesului contravențional, astfel, instanța de judecată urma să înceteze procesul;

-- Instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că la întocmirea procesului-verbal şi emiterea deciziei, colaboratorii Direcției patrulare SUD al INSP nu au respectat, ci au încălcat prevederile art.381 Cod contravențional;

-- Drepturile şi obligațiile cît şi conținutul procesului verbal s-a adus la cunoştință selectiv şi în regim fulger sub pretextul că colaboratorii poliției de patrulare SUD nu dispun de timp, deoarece urmează să predea tura. Astfel consideră că i-au fost încălcat dreptul la apărare, dreptul de face obiecții, formula cereri etc.;

-- Consideră că colaboratorii de patrulare SUD nu au luat toate măsurile prevăzute de lege pentru soluționarea cauzei. Instanța de judecata nu a luat în considerație și nici nu a indicat în hotărâre faptul că recurentul a recunoscut pe deplin încărcarea regulamentului circulației rutiere, a solicitat agenților de patrulare de a conveni asupra unui acord de recunoaştere, fapt ignorat de agentul constatator.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat de recurentul Mogîldea Mihail împotriva hotărîrii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 23 noiembrie 2023, este nefondat, fiind pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În conformitate cu art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d)

existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza *Hiro Balani vs. Spania, 1994*).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Normele consacrate la alin.(2)- (3) ale art. 374 Cod contravențional stabilesc că procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În accepțiunea art. 425 Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, Colegiul Penal constată că, la data de 30.06.2023 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a fost întocmit

proces-verbal cu privire la contravenţie MAI05939231, în privinţa lui Mogîldea Mihail, privind săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravenţional, pentru faptul că, la data 30.06.2023 ora 08.19 în r-nul Cahul, s. Tretești. Aflîndu-se la volanul automobilului de model *****, cu n/î *****, a depășit limita de viteză cu 32km?h, avînd astfel 82 km/h prin localitate.

Prin decizia agentului constatator din 30.06.2023, Mogîldea Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin. (2) Cod Contravențional al RM, și sancționat cu amendă în mărime de 20 unități convenționale, echivalentul a 1000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05939231 și decizia de sancționare din 30.06.2023, contravenientul Mogîldea Mihail a depus contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional al RM.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 noiembrie 2023, a fost respinsă ca neîntemeiată, contestaţia depusă de Mogîldea Mihail, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 30.06.2023, privind săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

Examinînd recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că argumentele acestuia, cît și un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult decît atît, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră că prima instanță justificat a conchis că, la caz s-a constatat cu certitudine că, organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că, întocmirea deciziei de sancționare, este temeinică. Instanța corect a concluzionat, că față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost dovedită pe baza probelor acumulate de către agentul constatator, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

Așa dar, Colegiul penal atestă că, instanța de fond corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui Mogîldea Mihail sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05939231 din 30.06.2023, potrivit căruia a fost constatată și calificată contravenția comisă de Mogîldea Mihail în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional; imagine alb negru în care este clar indicat locul comiterii contravenției, data și ora, viteza cu care se deplasa automobilul fixat și numărul de înmatriculare ACI 157.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul - verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată legal a reținut faptul că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, or, făptuitorul

Mogîldea Mihail a depășit limita de viteză prin localitate 50 km/h, deplasându-se cu 82 km/h., fapt confirmat prin imaginea prezentată de agentul constatator.

Totodată, verificînd conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție MAI05939231 din 30.06.2023, întocmit în privința lui Mogîldea Mihail, se atestă că acesta a fost întocmit potrivit rigorilor legii.

Colegiul Penal consideră, că recursul declarat la caz este formal și reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Așa dar, referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, hotărârea judecătorească este nefondată, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece hotărârea instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile petentului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele recursului declarat de același autor, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, *,, (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO";*

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*).

Astfel, Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației contravenientului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din

Codul contravențional nu se reliefează împrejurarea că, prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu și-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de Mogîldea Mihail, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 noiembrie 2023, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către recurentul Mogîldea Mihail și se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 23 noiembrie 2023, prin care a fost respinsă contestația depusă de către Mogîldea Mihail împotriva procesului-verbal privire la contravenție și deciziei de sancționate nr. MAI05939231 din 30.06.2023, întocmite în baza art.236 alin. (2) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ion Bulhac

Judecători: Natalia Mămăligă

Vitalie Pîslariuc